

G E N E R 1 9 3 3

LA FALÇ

B U T L L E T Í M E N S U A L

UNDERWOOD

la màquina d'escriure
de fama mundial

Concessionària exclusiva:

Companyia Mecnogràfica

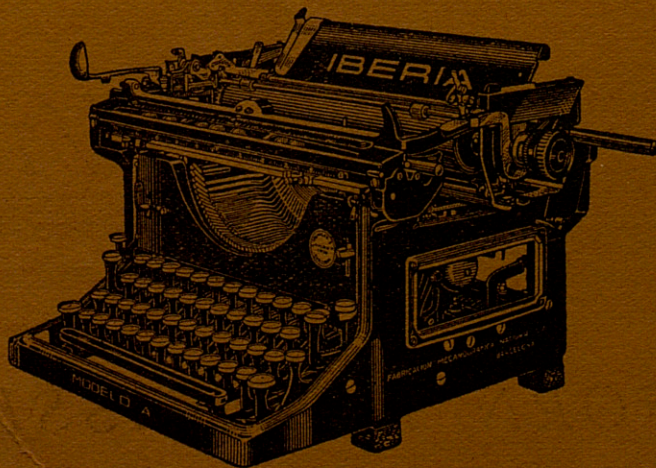
Guillem Truniger, S. A.

Balmes, 7 - Telèfon 14617

Barcelona

IBERIA

la millor màquina de construcció nacional, fabricada totalment a Barcelona

Companyia General d'Essències i Drogues, S. A.

*Essències,
Drogues,
Papers*

i tota mena de productes propis per a la indústria de dolços, caramels, xocolates, bombons, gasoses i altres relacionades amb les indústries derivades del sucre.

Productes "SANDÉ"

Oficines: Corts Catalanes, 530
Magatzem: Villarroel, núm. 104
B A R C E L O N A

Per Dolços de qualitat

la

Casa Vives

us servirà millor

FORN I PASTISSERIA

Carrer de Sans, 74 - Telèfon 33664

Aprofiti la calor!... ES DINER

Amiants compostats per
a aïllaments tèrmics

CASA AMIANTADORA
FUNDADA L'ANY 1820 :: ::

L. SALA

Junqueres, núm. 11

BARCELONA

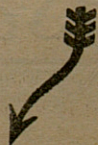
Es la casa que amianta més
bé i barat. Instal·lacions ca-
loríferes amb calderes i tubs
de conduccions de vapor i
calefacció.

Es col·loquen amiants vells;
es treballa a jornal i a preu
fet per quilos, metres lineals
i metres quadrats.

Revestiments plàstics amb **MAGNESIA KIESELGHUR** i **FOSSILS**

Comerç de Pesca Salada

Ramon Dalmau

Mercat de Sant Josep
Llocs núms. 916 a 920
Telèfon 22664
Barcelona

BUTLLETÍ DE LA FALÇ

Núm. 1

GENER de 1933

Rambla de les Flors, 30 - BARCELONA - Telèfon 25449

EN iniciar-se l'any 1933, la Comissió Permanent de LA FALÇ vé a saludar els socis amb el goig natural de començar la publicació del present BUTLLETÍ. Es un rebrot modest i limitat de l'actuació que, entre tots, portem a terme.

Limitat i modest, però, expressarà fidelment l'impuls i l'accent catalanesc que ha fet remarcable sempre LA FALÇ, dintre el moviment nacionalista i esquerrà.

En expressar la salutació als socis, hem de fer-la arribar, també als nostres companys que han estat elegits diputats a les primeres Corts Catalanes i, ben especialment, a aquells que han sabut merèixer la confiança del President de Catalunya, per a ésser nomenats Consellers del Govern de la Generalitat.

Plau-nos saludar, igualment, des d'ací, els nostres amics i companys que actuen en entitat germanes nostres i oferir-los, d'aquesta pàgina estant, la nostra col·laboració ben franca per a totes les tasques inspirades en l'ideari d'Esquerra Republicana de Catalunya.

Un missatge de La Falç al President Macià

*E*L divendres, dia 16 del passat mes de desembre, una nombrosa comissió de socis acompanyà la Comissió Permanent a visitar al President de la Generalitat per tal de lliurar-li personalment el següent missatge:

«HONORABLE PRESIDENT:

En aquestes hores històriques per a Catalunya i en els precisos moments que el poble, per mitjà dels seus veritables representants, us acaba de conferir la magistratura més alta que mai ningú no ha ostentat llegítimament en la nostra Pàtria, LA FALÇ vol testimoniar la seva adhesió incondicional a la vostra persona i al càrrec que amb tanta justícia us ha estat conferit i que ningú més que vos se n'ha fet creditor.

I no ho vol pas fer per mitjà d'un senzill acord : és una aspiració nostra que tots els nostres companys posin llur signatura al peu d'aquest document per a demostrar-vos que si hem estat al costat vostre en les hores d'amargor, precursors de la victòria que avui Catalunya celebra, també participem de la joia que produeix el triomf dels vostres ideals, que són també els nostres.

Podeu estar satisfet, Honorable President de Catalunya, de l'obra que heu realitzat, com ho està el poble que veu en vos el defensor, ferm i constant, dels seus drets.»

Seguidament el senyor Sandé, que presidia la comissió, pronuncià un breu parlament que va ésser contestat pel senyor Macià amb paraules d'afecte i d'estimació per als socis de l'entitat que tan dignament ve presidint el nostre company en el seu càrrec interí.

L'entrevista durà llarga estona i durant el transcurs de la mateixa es palesà la gran estimació que té el President de Catalunya per LA FALÇ.

Esdevenidor polític femení

EL nostre esdevenidor polític fou degut al canvi de règim. A l'enderrocar la monarquia i quedar instaurada la República, les dones hem pogut veure'ns considerades com a veritables ciutadanes ; i els nostres drets, fins ara negats, ens han estat reconeguts. No hem d'oblidar, però, que si ens donen uns drets, ens creen uns deures, i és d'ells que vull parlar.

No hi ha cap dubte, i hem de reconèixer-ho, malgrat la nostra recança ; la dona, que fins ara havia estat reclosa a casa, no pot de cop i volta tenir tot el coneixement polític necessari, ni tan sols aquelles, precursors, que tenen potser un xic més de coneixement d'aquesta matèria. És per això que hem de voler fer un esforç gran i fer-nos, nosaltres mateixes, aquesta educació política de què estem mancades, car del contrari, tenim davant el perill de veure'ns vexades i que siguin objecte de crítica els homes generosos de la República que ens han volgut donar aquests drets.

Tenim, doncs, més que els homes, l'obligació de aplegar-nos en Centres i entitats perquè en unió d'ells, nosaltres poguem anar forjant el tremp polític necessari i perquè quan serem cridades a la lluita, bé sigui amb el nostre vot, bé sigui demanant la nostra cooperació, tinguem la certesa que estem ja ben capacitades d'allò que vol dir el dret al sufragi i d'allò que vol dir el dret a girar els destins d'un poble.

No hem de voler tampoc, però, demostrar impaciències i hem d'ésser, precisament, nosaltres, les dones d'Esquerra Republicana de Catalunya,

les que hem de demostrar més mesura, i les que hem de voler, pel nostre mateix orgull, sentir-nos ben capacitades abans d'exercir aquests drets que ens han donat. No hem d'oblidar que solament nosaltres, les dones de l'Esquerra Republicana de Catalunya, a casa nostra hem estat les úniques a demanar aquest dret i, per tant, no hem de voler que això sembli neguit per a exercir-lo. Solament sentim la fretura per desvetllar la consciència adormida de les dones, i nosaltres que ens creïem potser que érem unes precursoras, hem de voler ésser el seu guiatge, i sentint tota la responsabilitat del moment, fer per manera que totes plegades sumem l'estol de dones conscients que demà seran les que portaran el seu vot a unes eleccions i demà, també, d'entre elles, poder seleccionar les que dignament podran representar-nos en les corporacions públiques.

També les dones d'Esquerra Republicana de Catalunya, seguint aquesta trajectòria, hem estat les primeres en organitzar les Seccions Femenines del Partit i avui hi ha arreu un estol de dones que poden ja dir-se militants, amb tots els drets i deures. Dins d'aquestes entitats, amb la convivència dels homes, és com nosaltres anem fent aquesta educació que ens calia. Jo vinc a fer una crida a totes les dones de sentiments liberals i demòcrates, a aquelles que senten tots els impulsos del viure d'avui, i que volen reconèixer que l'emancipació política de la dona es deu a la República, a què entrin a formar part en els rengles d'Esquerra Republicana de Catalunya.

El nostre esdevenidor polític reclama que, ja des d'ara, vulguem sentir-nos una companya de l'home en la lluita i en la llar. La Catalunya retrobada ha donat ja moltes proves de la capacitat de les seves dones. La més gran, i d'esclat més magnífic, les signatures pel plesbicit femení de l'Estatut, lloc de lluita i de victòria, on també la dona d'Esquerra Republicana va ésser-ne la capdavantera, la iniciadora i la realitzadora. És, doncs, en aquest partit, on pertany formar part, car cap altre n'ha copsat tant encertadament els moments.

Jo, com a Presidenta de la Secció Femenina de LA FALÇ, i en nom de la Junta, faig una crida a tots i a totes. A tots, homes socis o no socis de l'entitat, perquè sigueu vosaltres els primers en reconèixer la necessitat que les vostres dones compleixin avui aquest deure de ciutadania: afiliar-se a un partit polític, afiliar-se a Esquerra Republicana de Catalunya. A totes, o sigui a totes les dones catalanes, per a demanar-vos vulgueu ésser, amb nosaltres, unes companyes i unes amigues i compartir juntes la feixuga tasca. He de dir-vos que la Secció Femenina de LA FALÇ confia que voldreu venir amb nosaltres, que voldreu formar en els nostres rengles. Confiem i esperem molt de vosaltres. Per Catalunya!

NÚRIA M. OROMI,

Presidenta de la S. F. de LA FALÇ

El ressorgiment del Parlament català

Conferència d'Antoni Rovira i Virgili

DIMARTS, dia 5 de desembre, davant una gernació que omplia la sala i totes les dependències de l'entitat, donà la seva anunciada conferència l'illustre orador i escriptor polític.

L'acte fou radiat.

Va fer la presentació, el nostre President accidental, el company Sandé —que ocupava la presidència acompanyat dels Secretaris Marfany i Girós—, manifestant que en els moments històrics que travessa Catalunya, LA FALÇ havia cregut que calia organitzar aquell acte i que confiàvem tots que el Parlament Català, la reobertura del qual estava anunciada per al dia següent, satisfaria els anhels del nostre poble.

Seguidament, estingida la falaguera ovació que va tributar-se al conferenciant, el diputat de l'Esquerra Republicana va començar per saludar efusivament els elements de LA FALÇ.

Després féu un insuperable historial, breu però complet, de les dades essencials de les Corts catalanes de l'època nacional. Rovira i Virgili, que ha demostrat en el camp de la història catalana un coneixement aprofundit i extens de la matèria, exposà el funcionament de les Corts catalanes, els braços que les formaven, la manera d'ésser elegit, les tasques que els competien i realitzaven, i remarcà l'esperit liberal i democràtic dintre l'època general històrica, que informava la tasca del Parlament de Catalunya en aquells temps.

El conferenciant parlà, també, de la segona època de les Corts catalanes, ja mediatitzades pel poder reial no català, fins a la seva completa dissolució, en els començaments de l'època de submissió i esclavitud al poder estrany.

En aquest punt del seu discurs, Rovira i Virgili parlà extensament dels moviments nacionals europeus, insistint, especialment, en els exemples d'Irlanda, respecte Anglaterra, i de Finlàndia i Polònia respecte Rússia.

Dintre d'aquest resum de la història dels moviments nacionals europeus, Rovira i Virgili establí les línies generals de la renaixença literària, política i econòmica de Catalunya, relacionant el recobrament de la nostra consciència nacional amb l'estat i les fluctuacions de la mentalitat i de la posició dels altres pobles ibèrics.

El nostre primer historiador, en parlar del nostre moviment nacional i nacionalista, atacà l'actitud i les posicions adoptades pels elements conservadors de la política catalana, l'actitud dels quals retardava i impossibilitava la solució del nostre plet nacional.

El que no pogueren aconseguir ni Prat de la Riba ni Cambó, ho ha aconseguit Francesc Macià, el primer President de la Catalunya recobrada per la llibertat.

Rovira i Virgili féu, en aquest punt, un gran elogi del nostre President Honorari, del qual digué que és el veritable successor de Pau Clarís. La figura de Francesc Macià—afegí Rovira i Virgili—és la primera figura catalana que brilla amb claror magnífica al món.

Rovira i Virgili, en el resum que féu de la renaixença catalana, insistí molt en la importància de la llengua com a factor elemental per al recobrament de la consciència nacional. El poble que no sap conservar la seva llengua—digué l'orador—perd la seva ànima, la seva consciència; i el poble que perd la seva ànima ho perd tot.

Seguidament, Rovira i Virgili s'estengué en consideracions interessantíssimes sobre els elements que enrobusteixen el sentiment nacional, sobretot en el que hom anomena la possessió de la consciència nacional. En aquest punt del seu discurs, l'orador digué que un poble viu no s'ha de sentir mai província. Un poble que se sent província és un poble mort.

Rovira i Virgili acabà la seva interessantíssima conferència demanant a tots els bons patriotes que s'acoblin al costat de Francesc Macià, en el Partit que ell presideix, sobre tot en aquests moments solemnes i transcendents per a Catalunya. Així aconseguirem la plenitud de la llibertat catalana.

Una forta ovació va coronar l'intelligent dissertació que havia estat interrompuda diverses vegades pels aplaudiments de l'auditori.

Seguidament, Rovira i Virgili, acompanyat de la Comissió Permanent en plè, visità les diverses dependències del nostre Casal, féu l'elogi de la tasca que s'hi realitza i que, de temps, ja coneixia.

La Comissió Permanent es complagué en felicitar i remerciar al diputat de Catalunya, la seva valuosa aportació al programa de tasques del mes passat, de la nostra entitat.

El programa de govern de la Generalitat

El passat dia 20 de desembre es presentà a les Corts catalanes el nou Govern de la Generalitat, al cap del qual hi figura, per delegació del President Macià, el conseller d'Obres Públiques, Joan Lluhí i Vallescà.

Lluhí i Vallescà, el nostre estimat consoci, formulà en un parlament magistral, l'exposició de l'obra a realitzar pel primer Govern de Catalunya autònoma. Remarquem amb goig l'inici de l'actuació d'un Govern nacional

català que expressà davant les nostres Corts, un programa d'esquerra catalanista.

A continuació, plau-nos de copiar del Diari de Sessions, el final de l'esmentat parlament.

«En les nostres mans es mantindrà plenament la dignitat del poder públic de Catalunya. Desitjo, també, posar-vos de relleu als que sou diputats d'Esquerra Republicana de Catalunya, que des d'aquest banc, en nom vostre, el Govern ha dit, amb respecte a l'obra que es proposa portar a terme, aquelles mateixes coses, aquells mateixos conceptes i aquelles mateixes promeses que es feren durant el període electoral, i que potser per primera vegada en la història política nostra, des d'aquest banc es diu el mateix que es deia en la propaganda electoral.

»L'Esquerra Republicana de Catalunya té àmplia consciència de la gran responsabilitat històrica que en aquest moment pesa damunt seu. La sent el Govern iestic segur que la sentim tots els Diputats d'Esquerra Republicana de Catalunya. El Govern aspira a què en la seva obra col·labori tota la Cambra, però aspira d'una manera especial a què la col·laboració sigui sostinguda d'una manera concordada pels diputats d'Esquerra Republicana de Catalunya. El Govern confia que afrontarem amb serenitat aquestes responsabilitats, amb aquesta mateixa serenitat amb la qual fins ara hem sabut complir el nostre deure. (Perllongats aplaudiments).»

L'assistència pública a través del temps

Conferència de Roc Boronat

EL dia 15 de desembre, donà l'amic Boronat l'anunciada conferència. S'assegueren a la presidència, acompanyant el disertador, el company Sandé, President interí, i la senyora Núria Oromí, Presidenta de la Secció Femenina de LA FALÇ.

La senyora Oromí, en nom de la Delegació organitzadora de l'acte, dirigí unes paraules de salutació al conferenciant, i explicà la tasca que realitza i que vol portar a cap el nostre Grup Femení. Seguidament cedí la paraula al conferenciant.

Es per a mi un plaer — digué — ésser presentat d'una forma tan gentil com aquesta vegada. I em plau encara més perquè és a la secció femenina a qui dec l'organització de l'acte. Aquesta Secció Femenina que jo voldria que fos l'eina que sotragués les consciències ciutadanes per a arranjar aquesta importantíssima qüestió de l'assistència pública a casa nostra.

Amics meus; mentre tinguem a casa nostra coses que les haguem de mirar de reüll, podem assegurar que la revolució no és feta encara i per tant resta quelcom a fer. L'assistència pública, però, no és un problema d'avui.

Des de que el món és món que l'assistència pública s'ha aplicat d'una forma o altra. Tots els pobles que es diuen civilitzats tenen el deure d'atendre els seus pobres com així també tots el pobres tenen l'obligació de deixar-se assistir.

A continuació, Roc Boronat, comentà breument els aspectes més humans de les lleis d'assistència a Atenes i a Roma en el temps en què aquelles ciutats imposaven la seva voluntat al món. Aristòtil deia que l'Estat tenia el deure de procurar per tots.

En canvi, el Cristianisme trasbalsà la política de tot el món i donà a l'assistència ciutadana, categoria de pràctica religiosa amb el nom de caritat. El culpable, però, fou l'Estat que deixà en mans d'una religió l'exercici d'un deure que obtingué amb el canvi, categoria de virtut.

Claudi, donava la llibertat a l'esclau que malgrat d'estar malalt era foragitat de la casa dels senyors. Avui, en canvi, no hi ha cap llei que puneixi els senyors que treuen de llurs cases els criats quan estan malalts. Així és que, no havem avançat res en aquest respecte malgrat d'haver transcorregut 2.400 anys.

El fet cabdal de la Revolució francesa creà un nou concepte humà, just i enlairat de l'assistència pública. I fou especialment el duc de Laroquefoucauld-Liancourt qui, amb una ferma i clara visió d'aquests problemes, defensà en l'assemblea constituent de l'any 1790 l'obligació de l'Estat en l'assistència dels pobres.

El coneixement profund que d'aquestes coses tenia el duc, s'imposà i tres anys després la Convenció aprovava l'orientació indicada.

Malauradament per a tots, la Revolució deixà per fer tot un gavadal de coses, entre elles, la llei d'Assistència Pública, i per més malaurança encara, en l'Assemblea Legislativa de l'any 1880, Thiers defensà i feu aprovar que l'assistència als pobres era, per l'Estat, la pràctica facultativa d'una virtut.

Així hem arribat als nostres dies i avui, més que mai, cal que es resolgui el conflicte entre el deure i la virtut.

Aquells que, no tenint mitjans de vida, per no morir-se de fam recorren a la delinqüència són els únics que no tenen dret a exigir l'ajut de l'Estat. Però tal com estan avui dia les coses, els únics que gaudeixen de la protecció de l'Estat són aquells homes que cauen en una presó on se'ls alimenta per compte de l'Estat. La primera vegada com a vagabonds i les altres com a lladres.

Conta una sèrie d'inhumanitats que revolten i que encara passen a casa nostra, especialment en els llocs regentats per religiosos.

A Catalunya amb l'inici de llibertat que ens proporciona l'Estatut, podem resoldre aquest problema que, a casa nostra, va adquirint per raons diverses, una magnitud extraordinària.

L'endegament de l'Assistència Pública, segons l'Estatut, correspon íntegrament a Catalunya; el nostre Parlament legislarà i el Govern català farà executar totes aquelles disposicions que facin referència a aquest servei.

El Conseller d'Assistència Social del Govern de Catalunya tindrà, per la seva autoritat, categoria de Ministre d'un Estat independent; així, doncs, en aquest aspecte i per l'amor que portem a l'Estat Català, en parlar com ho faig avui de les coses d'Assistència Pública, donaré aquest nom a l'organisme que fa d'eix a la nostra vida col·lectiva.

La Generalitat de Catalunya no permetrà que els seus ciutadans mancats de mitjans de vida, visquin més enllà de la seva tutela i per això exigirà control directe de totes les organitzacions benèfiques particulars i privades. Un estat civilitzat, com a garantia mínima, ha d'oferir la subsistència dels que en el pacte han ofert la seva vida per a defensar-lo.

L'assistència als infants, malalts i vells pobres, pot i ha de defensar-se, tant amb l'emoció d'un sentiment fraternal humaníssim, com amb raonaments econòmics i fins amb l'egoïsme just, que ens fa lluitar arreu i sempre per les nostres comoditats.

L'Estat que no té cura dels malaurats que li pertanyen, poc a poc va enfortint les eines que l'enderrocaran; amb la seva deixadesa va restant braços a la indústria, minva la producció, crea un focus de perturbació, enguixeix l'amenaça de convulsions violentes, que tenen el motiu més poderós en la misèria.

Sense necessitat de restalleres de xifres, es pot assegurar que l'Estat fa un benefici enorme assistint els seus ciutadans sense empar. Així mateix és una veritable font d'ingressos les atencions als malalts fins a retornar-los, amb la salut, el valor social que posseïen abans de contraure la malaltia.

Els vells cal que rebin l'homenatge de la Pàtria que han honorat.

De totes les lleis socials, de la que hom pot esperar més, és de la que faci de l'Assistència Social un dret de tots els ciutadans de Catalunya i un deure sagrat de totes les lleis que vulguin ésser dignes d'un poble civilitzat.

Roc Boronat, acabà la seva dissertació amb aquestes paraules:

Catalunya serà cada dia més lliure, perquè s'esforçarà també cada dia en ésser més digne de la llibertat que fretura.

Llargos aplaudiments a peu dret per part de tots els assistents, fou la resposta unànime a la dissertació interessantíssima del nostre amic i que fou escoltada amb la màxima atenció.

Moviment de socis

ALTES

Artur Abelló i Mates, Salvador Valls i Gordo, Ciriac Gordo i Ribot, Genís Portillo i Font, Pelegrí Munté i Domènech, Maria Lluïsa Queralt de Roure, Pere Albert i Romans, Antoni Ferran i Bruse, Jaume Cahiz i Feliu.

Resten pendents d'aprovació 29 propostes d'ingrés, fins que hagi enllestit llur dictamen la ponència que controla l'ingrés de socis.

Dues propostes de soci han estat refusades per la Comissió Permanent.

BAIXES

Sense motiu declarat

Gabriel Vilas i Queralt, Joan Fontdevila i Ventura, Francesc Pagès i Mercader.

Per no estar d'acord amb la disciplina d'Esquerra Republicana de Catalunya

Francesc Aguilera i Valentí, Llorenç Monçó, Francesc Figueres, Antoni Salat, Lluís Salat, Miquel Serra i Pàmies, J. Tort i Martorell.

Acords de la Comissió Permanent i avisos oficials

La Comissió Permanent ha confiat la direcció del BUTLLETÍ DE LA FALÇ al company Josep Mainar. Cal adreçar al seu nom tots els originals destinats a la publicació.

* * *

En una de les darreres reunions de la Comissió Permanent, s'acordà suspendre l'actuació de l'Esbart de Dansaires i de la Comissió d'Esbarjo. Al mateix temps, nomenà el membre de la C. P., company Casanovas, per tal que, en fer-se càrrec dels documents, cabals i comprovants de les Comissions esmentades, faci un informe que permeti a la C. P. resoldre en definitiva.

* * *

Ha estat acordat acceptar com a socis actius, amb la integritat de drets i deures, les senyores o senyoretes que ho sollicitin en la proposta.

* * *

La Comissió Permanent prengué l'acord, en sessió del 26 de novembre, de fer present als socis per mitjà del present BUTLLETÍ que es complavia a remerciar els nostres socis i amics que volgueren cooperar en les tasques de les passades eleccions.

* * *

Han estat elegits Diputats a les Corts Catalanes, amb motiu d'aquestes eleccions, els nostres consocis Terradellas, Brú, Lluhí, Comes, Dencàs, Casanelles, Battestini, Soler Bru, Ventura Gassol i Antoni Xirau.

* * *

En la mateixa reunió, la Comissió Permanent prengué l'acord d'acceptar les dimissions presentades pels companys Brú i Terradellas, President i Vice-President primer, respectivament, i nomenà amb caràcter transitori i fins a la propera Assemblea General de socis, President Accidental, el company Manuel Sandé, continuant, però, com a membres de l'expressada Comissió Permanent els companys esmentats.

Aquestes dimissions han estat acceptades, puix que és criteri unànim dels Directius, que són incompatibles aquells càrrecs, amb els polítics que actualment ostenten els companys Terradellas i Brú en el Parlament de Catalunya.

* * *

Estan acabant-se els treballs que realitza la Ponència que, formada pels companys Albert, Espelleta, Girós, i Sandé, confecciona el projecte de nous Estatuts de LA FALÇ.

Aquells socis nostres que, amb llurs iniciatives i suggerències vulguin cooperar en la realització d'aquest projecte, caldrà que ho facin per escrit, per tal que pugui ésser afegit al dictamen que serà presentat en una Assemblea general extraordinària que es convocarà a aquest efecte.

* * *

Oportunament els socis rebran una convocatòria de la Secretaria per a que passin un dia determinat a omplir la fitxa llur. Recomanem l'assistència en el dia que els sigui indicat.

No obstant, els socis, venint sovint o diàriament, trobaran en el nostre estatge el caliu de les converses, de les suggerències, i de la discussió política, que fan més viva la companyonia i l'adhesió a la Comissió Permanent, la qual es veu assistida i orientada pels associats, de tal manera, que l'actuació de LA FALÇ respón directament a la voluntat dels socis.

* * *

El nostre amic Josep O. Guimet de Bofarull, ofereix als consocis, amb caràcter gratuït, el Consultori jurídic que ell dirigeix.

Despatx : Portaferrissa, número 13 bis, segon.

* * *

Es fa avinent als socis que no han fet anotar en la seva proposta, llur domicili particular, que ho facin en el període més breu.

* * *

Cal també que els socis facilitin el cobrament dels rebuts, i deixin avís d'acceptació a casa seva.

* * *

Mitjançant la presentació del rebut del mes de desembre i contra entrega del ticket adherit al mateix, el conserge de l'entitat lliurarà gratuïtament als socis, un exemplar de l'Estatut de Catalunya, text oficial.

* * *

Les tasques que la Comissió de Cultura inaugura aquest mes, són les següents :

Curset de català : Dimarts i dijous, de 2/4 de 9 a 2/4 de 10. Professor, Jaume Poch.

Curset de Francès : Dilluns i dimecres, de 8 a 9. Professor, Jaume Poch.

Curset d'alemany : Dimarts i dijous, de 2/4 de 8 a 2/4 de 9. Professor, W. Allgayer.

Converses d'orientació política : Dimecres, de 2/4 de 8 a les 9.

PROGRAMA DE GENER

D'ACTES I FESTES

- DIVENDRES, 6, A LES 5 DE LA TARDA : Festa per a la mainada. Jocs de mans - Pallassos - Repartiment de joguines a la mainada pel Pare Noel.
- DISSABTE, 7, A LES 10 DE LA NIT : Sessió de cinema. Pel·lícules de Josep Fontanet, de l'Associació de Cinema Amateur: «Tortosa i voreres de l'Ebre», «Un casament a l'estil d'alta muntanya», 3.ª, 4.ª i 5.ª parts de «Diades Històriques de Catalunya», Reportatges actualíssims.
- DIUMENGE, 8, A 1/4 DE 6 DEL MATÍ : Excursió organitzada per la Secció a Gualba - La Batlloria - Montnegre - Santa Maria del Montnegre i Sant Pol. Pressupost : 6 ptes. Lloc de reunió : Estació de França.
- DIJOUS, 12, A LES 10 DE LA NIT : Dissertació d'Alexandre Forcades. Tema : «La ràdio a casa nostra». Amb projeccions inèdites.
- DIUMENGE, 15, A LES 5 DE LA TARDA : Funció teatral «La Xocolatereta». Detalls per programes.
- DIJOUS, 19, A LES 10 DE LA NIT : Dissertació de Maria Baldó de Torres, Directora del Grup Escolar «La Farigola». Tema : «La dona, l'infant i l'Escola».
- DIUMENGE, 22, A LES 6 DE LA TARDA : Sessió de Jocs de Mans, per ANTONI CASES.
- DIJOUS, 26, A LES 10 DE LA NIT : Dissertació d'Enric J. Ferrer. Tema : «Política socialista o Política socialitzant».
- DIUMENGE, 29, A LES 5 DE LA TARDA : Festa infantil. Actuació de la Secció de Dansaires, Secció Coral i Secció de Rapsodes, Seccions infantils de l'Agrupació Sardanista «Barcelona». Josep Taxés, Director.—J. Petit, Pianista. Acte teatral pel Grup d'Infants de LA FALÇ.
- DIUMENGE, 5 DE FEBRER, A LES 5 DE LA TARDA : Audició de Sardanes amb Coblà.

Lluís Jordi

BARBER

Serveis acuradíssims

Tamarit, 102

PINTURA DECORATIVA

PERE PASCUAL

C. Mallorca, 255 (entre P. Gràcia i R. Catalunya)

Telèfon 70702 - BARCELONA

COMPRA - VENDA - CANVI DE MOBLES

ràdios, fonògrafs, maletes, prismàtics, aparells fotogràfics, vaixella, cristalleria i tota classe d'objectes.

|||
Mercat d'Ocasions

Corts Catalanes, 414

Telèfon 30422

GUARDA-MOBLES PÚBLIC SEGURA

Higiene

Corts, 414

Economia

Diner per Mobles i Mercaderies

Vilamari, 34 i 36

Seguretat

Telèf. 30422

Hotel Lloret

RESTAURANT

Rambla Canaletes, 5 - Telèfon 11515

(Plaça Catalunya)

BARCELONA

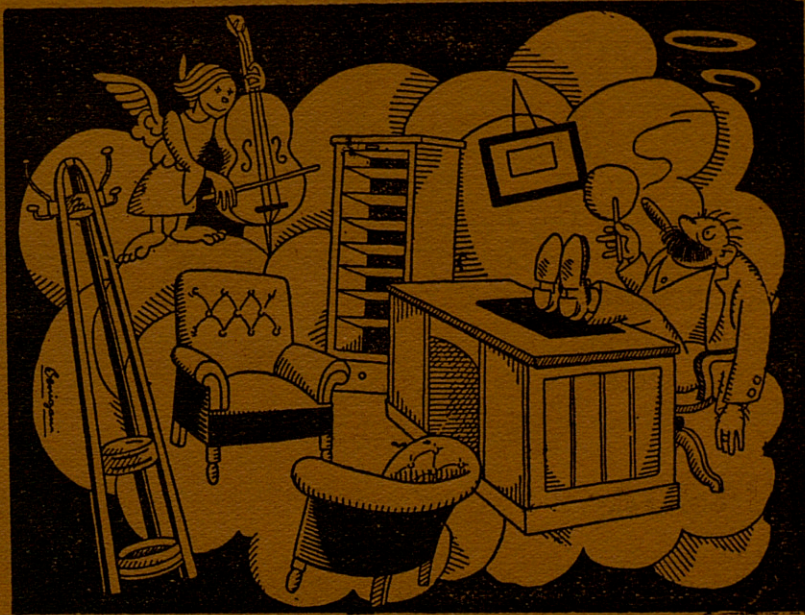
Apats a 4'50 i 6 ptes.

Saló per a Banquets

Confortables Habitacions amb aigua corrent,
Telèfons, Calefacció, Banys, etc

Garatge ~ Pensió des de 12'50 ptes.

M
O
B
L
E
S

A
L
T
A
B
A

C. Tallers, 29, 31 i 71 - Telèfon 17445

FONTBERNAT

ENGINEYER LUMINOTECNIC

Instal·lacions elèctriques

Il·luminació - Força

Rosselló, 312

BARCELONA

Telèfon 16981

Pere Badosa

Ortopèdic

Consulta:
D'11 a 1 i de
4 a 6
(excepte dies
festius)

Carrer de Santa Anna, 23, pral.

Telèfon núm. 14581

Barcelona